

MOCIÓN CONXUNTA SOBRE A PREVENCIÓN E DEFENSA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS EN GALICIA.

PLENO 27 OUTUBRO 2016. ACTA 0018/2016

ANTECEDENTES:

Esta moción foi leída por Félix Cal Cortizas, presidente comunidade de montes de Ventosela.

As persoas asinantes deste escrito, veciñas das parroquias de Redondela afectadas polos incendios forestais do mes de agosto de 2016 e persoas solidarizadas cos afectados directos, manifestamos o seguinte:

- Numerosas vivendas, que contan coa correspondente licenza municipal, lindan con parcelas de propiedade privada que non cumpren a Lei de montes de Galicia (Lei 7/2012) nin a Lei de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia (Lei 3/2007), no que respecta á xestión da biomasa vexetal nos primeiros 50 metros e respecto das especies arbóreas permitidas nos primeiros 30 metros desde o límite do solo urbano ou núcleo rural ou dende o seu paramento no caso de edificacións, vivendas illadas ou urbanizacións. É preciso mellorar a eficacia na supervisión destes incumprimentos.

- Hai dez anos xa vivimos a angustiada situación de ver o lume chegar ás nosas casas, e dende aquela, a non ser por denuncias privadas, nin a administración local nin a autonómica tomou medidas firmes e xeneralizadas para facer cumprir a lei ós propietarios forestais que a incumpren, poñendo en perigo a vida de persoas e máis a integridade das súas propiedades e das propiedades doutros propietarios forestais activos que si cumpren coas súas responsabilidades. Agora, dez anos despois, xa cunha lexislación específica e ampla sobre medidas de prevención e defensa contra incendios forestais que non se fai cumprir, volveuse repetir aquela nefasta situación.

- O monte galego e o problema dos incendios forestais debe ser considerado estratéxico por toda administración pública e formación política con responsabilidades de goberno tanto a nivel estatal, autonómica, provincial e local. A imaxe que se transmite constantemente é que o monte só é relevante cando arde, o resto do ano “parece non existir”.

- A partida orzamentaria que a administración autonómica destina ao monte é consumida practicamente na súa maioría polos gastos de extinción, deixando ano tras ano a prevención, única forma efectiva que pode facilitar o control e minimización dos incendios forestais, nun segundo ou mesmo terceiro plano.

- As liñas de axudas para prevención de incendios son escasas, non chegando a tódolos propietarios que as solicitan e precisan, concedéndose ademais en pleno verano, ou sexa, xa en plena época de risco de incendios, facéndoas practicamente inútiles.

Ademais, estas liñas de axudas non soen contemplar liñas específicas para a creación e mantemento de áreas cortalumes naturais de frondosas caducifolias que, por un lado aumenten a diversidade vexetal do monte, e por outro, funcionen como barreiras efectivas en caso de incendio forestal. Do mesmo xeito, deberíase favorecer ao xestor forestal activo e implicado co monte sobre os propietarios que non asumen as súas responsabilidades ou abandonan as súas propiedades.

- Existe unha manifesta falta de sensibilización social, así como de didáctica acerca dos diversos valores do noso monte, sobre todo no que se refire ao veciñal en man común, tanto tanxibles como intanxibles, e o beneficio xeral que aportan a sociedade, máis alá do particular aos seus lexítimos propietarios. A administración forestal da Xunta de Galicia debera cumprir ás súas obrigas neste senso, e os distritos forestais ser as canles directas coa sociedade e cos propietarios de montes en canto formación e sensibilización forestal.

- A xestión de montes veciñais conveniados coa Xunta de Galicia non se observa que leve a solucionar os problemas dos incendios forestais que tamén padecen. As medidas silvícolas e de prevención de incendios que a administración aplica en montes conveniados non se observan plenamente eficientes. Practicamente os mesmos montes conveniados que arderon no ano 2006 volveron arder dez anos despois. Na maioría destes montes non se manteñen axeitadamente as faixas auxiliares, non se deseñan áreas cortalumes naturais con frondosas caducifolias nas zonas habituais de entrada dos lumes, non se realiza unha correcta xestión da biomasa das pistas forestais da que é responsable a administración autonómica ou mesmo, pola reiterada argumentación de falta de orzamento, a silvicultura preventiva das masas forestais é escasa ou, no mellor dos casos, tardía. Moitos destes montes xestionados pola administración nin tan sequera foron dotados do instrumento de xestión obrigatorio por lei, dándose a paradoxa dunha administración forestal que incumpre a súa propia lexislación e os seus deberes co monte do que é responsable.

- Unha vez máis púxose de manifesto a descoordinación dos diferentes corpos de extinción que actúan sobre o mesmo terreo. Os veciños tivemos que escoitar queixas dos diferentes corpos pola falta de comunicación entre eles e mesmo pola sistemática de traballo independente duns respecto dos outros. Isto non quita o recoñecemento á dura labor dos brigadistas e diferente persoal de extinción, así como á súa dedicación ao traballo que desenvolven.

E, polo tanto,

Non desexando que se volva a repetir novamente unha situación como a acontecida no mes de agosto de 2016, **DEMANDAMOS QUE SE TOMEN EN CONTA AS CONSIDERACIÓNS ANTERIORMENTE EXPOSTAS, SE ADOPTEN AS MEDIDAS OPORTUNAS PARA SOLVENTAR OS DIFERENTES PROBLEMAS INDICADOS E SE CUMPLA COA LEXISLACIÓN ACTUALMENTE VIXENTE NO REFERENTE A PREVENCIÓN E DEFENSA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS EN GALICIA.**

VOTACIÓN E ACORDO.-

Instada a votación da moción anteriormente transcrita, é aprobada por unanimidade dos/as concelleiros/as presentes (20 votos).